

Consell Tributari

Expedient: 322/00

El Consell Tributari, reunit en sessió de 24 d'abril de 2002, coneixent dels recursos presentats per P., S.A., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- Amb data 11 de gener de 2000 i 8 de febrer de 2000, el Sr. J.P.C., amb DNI ... i domicili a c/ ..., núm. ..., 08950 Esplugues de Llobregat, en la seva qualitat de president del Consell d'Administració de P., S.A., amb NIF ... i domicili a c/ ..., núm. ..., de Barcelona, va interposar sengles recursos d'alçada, el primer enfront de la resolució del director gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda relativa al recurs interposat a 23 de juny de 1999 contra la provisió de constrenyiment en concepte de liquidacions de l'impost sobre béns immobles per la finca situada a c/ ..., núm. ..., corresponents als exercicis de 1992 a 1996, l'import total dels quals ascendeix a 14.655.577 pts., inclosos el recàrrec de constrenyiment (2.182.670 pts.) i els interessos de demora (1.559.562 pts.); i el segon enfront de notificació d'embargament de béns immobles pel citat deute.

2.- La recurrent al·lega absència de notificació de les liquidacions per al seu pagament en període voluntari per ser incorrecta l'efectuada mitjançant anunci en el Butlletí Oficial de la Província en no donar-se els pressupòsits exigits per a la seva validesa; prescripció de les quotes de 1992, 1993 i 1994; vulneració de l'article 75 de la Llei 39/1988, a tenor de la doctrina del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós-Administratiu, sentències números 757/97 i 885/99, puix que les liquidacions impugnades impliquen l'aplicació amb caràcter retroactiu d'un nou valor cadastral que no ha estat notificat prèviament; falta de notificació de la provisió de constrenyiment; i no haver estat practicat l'embargament d'acord amb l'ordre de prelación establerta. En conseqüència, sol·licita l'anul·lació de les liquidacions impugnades per falta de notificació reglamentària del valor cadastral i per prescripció del deute dels citats exercicis, així com l'anul·lació de la provisió d'embargament i la suspensió de l'acció recaptadora, indicant en un primer moment com a garantia suficient la finca propietat de l'empresa deutora, i aportant aval bancari amb posterioritat.

3.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa l'estimació parcial del recurs, acceptant la falta de notificació de les liquidacions per al seu pagament en període voluntari, i rebutjant la prescripció invocada, tenint en compte que el termini de prescripció va ser interromput per la instància de la interessada de 4 de novembre de 1996, dirigida al Centre de Gestió Cadastral, i per les actuacions posteriors realitzades.

4.- A requeriment del Consell Tributari han estat aportats a l'expedient els següents documents:

a) Escrit de la Gerència Territorial del Cadastre, Àmbit Metropolità de Barcelona, de data 18 de gener de 2002, que diu textualment: "En relació amb la seva sol·licitud de 17 de gener, he de comunicar-li que, consultat l'expedient del c/ ..., núm. ..., amb referència cadastral ..., no consta notificació de l'acord d'alteració cadastral".

b) Escrit del Departament de l'Impost sobre Béns Immobles de l'Institut Municipal d'Hisenda, de data 12 de gener de 2002, relatiu a la notificació de l'acord d'alteració cadastral de l'immoble situat a c/ ..., núm. ..., ref. cadastral ..., que diu textualment: "En relació a l'assumpte de referència els informem que no consta al Departament l'acreditació de la notificació sol·licitada, ...".

FONAMENTS DE DRET

Primer.- No resultant acreditat a l'expedient que la notificació de les liquidacions de referència efectuada mitjançant anunci publicat en el Butlletí Oficial de la Provisió de 9 de maig de 1997, fos precedida d'almenys dos intents de notificació personal al contribuent, tal com reconeix l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda, fet que priva de validesa a aquesta notificació i impedeix tenir per notificades les liquidacions per al seu pagament en període voluntari, és procedent l'anul·lació de la via de constrenyiment iniciada. En conseqüència, el nucli del present recurs el constitueix la validesa de les liquidacions tenint en compte el seu caràcter complementari, de manera que les qüestions controvertides són l'aplicació retroactiva de la nova valoració cadastral i la prescripció al·legada.

Segon.- L'anàlisi de la primera de les qüestions plantejades exigeix tenir en compte que, segons consta a l'expedient, les liquidacions complementàries impugnades porten causa de l'absència de declaració per part de l'entitat recurrent de l'obra nova

efectuada a la finca de referència. Referent a això, i excepte el règim especial vigent durant el període 1991 a 1994, l'incompliment de l'obligació de declarar les alteracions produïdes als immobles determina, d'acord amb la doctrina de la sentència en interès de Llei dictada pel Tribunal Suprem a 16 de setembre de 2000, la possibilitat d'aplicar retroactivament el nou valor resultant de l'alteració no declarada amb el límit de l'any posterior al qual va tenir lloc la citada alteració, de conformitat amb l'article 75 de la Llei 39/1988. No obstant això, fins a l'entrada en vigor de la modificació introduïda en aquest precepte per la Llei 50/1998, de 30 de desembre, l'eficàcia d'aquesta liquidació quedava condicionada per la notificació prèvia del nou valor cadastral. En l'actualitat, en canvi, la citada Llei estableix l'eficàcia automàtica de la nova valoració en l'exercici immediatament següent al de l'alteració produïda a l'immoble.

En el present cas, consta a l'expedient que el nou valor cadastral resultant de l'obra nova efectuada no va ser notificat a la recurrent, fet que n'impedeix la seva aplicació fins que aquesta notificació hagi estat realitzada, sense perjudici de l'aplicació retroactiva del nou valor una vegada hagi estat notificat i amb els límits de l'exercici immediatament posterior al de l'alteració i de la prescripció.

Tercer.- Quant a la prescripció al·legada, a l'expedient hi consta còpia de la instància dirigida per la interessada al Centre de Gestió Cadastral en data 14 de novembre de 1996 (foli 23), en la qual sol·licitava les comprovacions oportunes a la vista del rebut de l'impost sobre béns immobles de l'exercici de 1996 per la finca de referència, atès que només hi constava el valor del sòl però no de l'edificació. Segons el parer de l'Institut Municipal d'Hisenda, aquesta instància interromp la prescripció de les liquidacions impugnades. No obstant això, resulta molt difícil que un escrit referit exclusivament al valor cadastral o a la liquidació de l'impost sobre béns immobles de 1996 pugui assortir efectes interruptius respecte a deutes d'exercicis anteriors. En primer lloc, perquè el termini de prescripció de cada deute tributari només s'interromp per actes de l'Administració o del subjecte passiu directament relacionats amb el deute la prescripció de la qual resulta interrompuda, fet que impedeix que un escrit en el qual només s'al·ludeix a l'exercici de 1996 pugui interrompre la prescripció dels exercicis anteriors, fins i tot quan l'error o defecte assenyalat a la liquidació de 1996 existís també amb anterioritat. I en segon lloc, perquè els actes del subjecte passiu que tenen eficàcia interruptiva del termini de prescripció del deute tributari, segons l'article 66.1.b) i c) de la Llei general tributària, són exclusivament la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol classe i els actes tendents al pagament o liquidació del deute.

En el present cas, la instància dirigida al Centre de Gestió Cadastral sol·licita expressament la comprovació de la liquidació de 1996 en apreciar error o defecte en el valor cadastral aplicat. Per tant, atès que la finalitat explícita de la instància és la correcta liquidació de l'impost en l'exercici de 1996, s'ha de concloure que aquest escrit pertany a la categoria dels actes del subjecte passiu tendents a la liquidació del deute tributari que al·ludeix l'article 66.1.c) de la Llei general tributària, amb efectes interruptius de la prescripció exclusivament per a l'exercici al qual la instància va referida. I el mateix resultat s'arribaria en el cas hipotètic que aquesta instància fos considerada una autèntica reclamació o recurs enfront de la liquidació o el valor cadastral aplicat a l'exercici de 1996.

Així doncs, i tenint en compte que amb posterioritat a aquesta instància la primera actuació interruptora del termini de prescripció que consta a l'expedient és el recurs de l'interessat de data 23 de juny de 1999, s'ha de considerar prescrit el dret a liquidar l'impost pels exercicis de 1992, 1993, 1994 i 1995, en haver transcorregut més de quatre anys des de la data de l'import en aquests exercicis fins a la data de presentació del citat recurs, i interromput el termini de prescripció respecte a l'exercici de 1996, tot això en aplicació dels articles 64 i següents de la Llei general tributària.

Quart.- Al marge de la qüestió de la prescripció, resulta de gran importància la qualificació de la referida instància de 14 de novembre de 1996, ja que la genèrica prohibició de "reformatio in peius" vigent en el nostre ordenament jurídic implicaria, en el cas que fos qualificada com a reclamació o recurs, la impossibilitat de rectificar a l'alça el valor cadastral a l'exercici de 1996. No obstant això, no és aquesta la nostra opinió, ja que del contingut de la instància presentada no se'n dedueix, ni tan sols implícitament, una voluntat impugnadora de l'interessat. L'escrit es limita a instar l'actuació comprovadora de l'Administració en relació amb una liquidació la procedència i quantia de la qual no es qüestionen. No es tracta, doncs, d'un escrit d'impugnació sinó d'un escrit pel qual s'impulsa el procediment de gestió o liquidació tributària. L'actuació comprovadora sol·licitada s'insereix efectivament dintre del procediment de gestió tributària com una fase o subprocediment del mateix, l'última finalitat del qual és la liquidació definitiva del tribut (art. 120.2.a) LGT). Per aquest motiu en el fonament jurídic precedent s'ha qualificat la instància com un dels actes del subjecte passiu tendents a la liquidació del deute tributari a la qual es refereix l'article 66.1.c) de la Llei general tributària. Per tant, no regeix la prohibició de "reformatio in peius" respecte de la instància analitzada, i de manera que és possible en conseqüència

la rectificació a l'alça del valor cadastral i la seva aplicació retroactiva amb els límits exposats en el fonament jurídic quart d'aquest informe, solució a la qual igualment s'arribaria en el cas que la citada instància fora considerada una comunicació extemporània o tardana de l'alteració de l'immoble per l'obra nova realitzada, no declarada en el seu moment i que ara implícitament es comunica. Consideració que no ha de ser, si més no, rebutjada.

Per tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR els recursos interposats; DECLARAR prescrit el dret a determinar el deute tributari per l'impost de referència respecte als exercicis de 1992, 1993, 1994 i 1995; ANUL·LAR la via de constrenyiment iniciada per la liquidació del referit impost de l'exercici de 1996; PROPOSAR al Centre de Gestió Cadastral la notificació del valor cadastral derivat de l'obra nova, i una vegada efectuada tal notificació, NOTIFICAR a la recurrent la liquidació de 1996 en període voluntari de pagament; i RETORNAR la garantia prestada mitjançant aval bancari.